

† Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς.
Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.
Εἰς τὸν Ὅρθρον.
Ἦχος Δι

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο
μα τι Κυ ρι ου

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ
Ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
τι Κυ ρι ου

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'.

Ἦχος ᾠ̣ Δι̣

Ἦ̣ Δ̣
Ἦ̣ γέννησίς σου Θεοτοκέ, χαράν ἐ-
μήνυσέ παση τῇ οἰκουμενῇ ἐκ σου
γάρ, ἀνέτειλεν ὁ ἡλιός της δικαι-
οσύνης Χριστός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λυ-
σάς τὴν κατὰραν ἐδωκεν τὴν εὐλογίαν
καὶ κατάργησας τὸν θάνατον, ἐδώρησα
τοῖς μὴ ζῶντιν αἰωνίον

Ἀπολυτίκιον. Ὡχος δ'.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε
πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ
ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν·
καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν
ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἀπολυτίκιον. Ὡχος δ'.

Ὡχος ἁ Δι

Ἡ γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε
μη νυ σε πα ση τη οικου με ε νη εκ σου
γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ
σας την κα ταραν ε δω κεν την ευ λο γι αν
και κα тар γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα

12-09-2026 ΟΡΘΡΟΣ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΕΟΡΤΗΣ.

το η μιν ζω ην την αι ω ω νι ο ο
ον

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα Ὡχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τὶ ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; Ἄ
μοι ὤμοσε φησί, καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδού, ἐκ τοῦ
καρποῦ τῆς κοιλίας μου δούς τὴν Παρθένον· ἐξ
ἧς ὁ πλαστουργός, Χριστός ὁ νέος Ἀδάμ, ἐτέχθη
βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· καὶ βασιλεύει
σήμερον, ὁ ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ
στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς
ζωῆς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀ να βο η σον Δαυ ιδ τι ω μο σε σοι
ο Θε ος Ἀ μοι ω μο σε φη σι και εκ πε
πλη ρω κεν ι δου εκ του καρ που της κοι λι ας
μου δους την Παρ θε ε ε νο ον εξ ης ο
πλα στουργος Χριστος ο νε ε ος Α δαμ ε

τεχθη βασιλευς επι του θρονου ουμου
και βασιλευειση μερον ο εχων την βα
σιλειαν ασαλευτοον Ηστειειρα
τι ιικτει την Θεοτοκον και τροφον
της ζωης ημων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν.

Κάθισμα ὅμοιον.

Εκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ ὀσφύος τοῦ
Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ, τίκεται σήμερον
ἡμῖν, καὶ νεουργεῖται, ἡ σύμπασα καὶ
θεουργεῖται. Συγχάρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανός καὶ ἡ
γῆ· αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,
Ἰωακεὶμ εὐφραίνεται, καὶ Ἄννα πανηγυρίζει
κραυγάζουσα· Ἡ στείρα τίκει, τὴν Θεοτόκον,
καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν, Κάθισμα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Εκ της ριζης Ι εσσαι και εξ ο σφυ ος
του Δαυ ιδ η θε ο παις Μα ρι αμ τι κτε
ται ση με ρον η μιν και νε ουρ γει ται η συμπα
σα και θε ουρ γει ει ει ται αι Συγ χα ρη τε ο
μου ο ου ρα νο ος και η γη αι νε σα τε
αυ την αι πα τρι αι αι των ε θνων Ι ω α
κειμ ευ φραι νε ται και Αν να πα νη γυ ρι
ζει κραυ γα ζου ου σα α Η στει ει ρα τι ι ι
κτει την Θε ο το κον και τρο φον της ζω
η ης η μων Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ αὐτό.

‘Ο Ν’ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Εἶτα Ψάλλονται οἱ δύο Κανόνες τῆς ἐορτῆς.

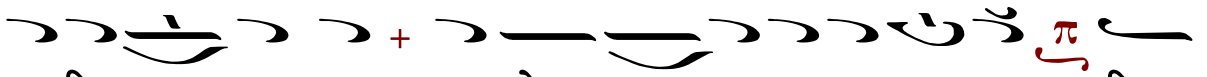
ᾠδὴ α΄. ᾠχος β΄.

Ὁ Εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν
ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.


Δε ευ τε λα οι α σω μεν α σμα Χρι

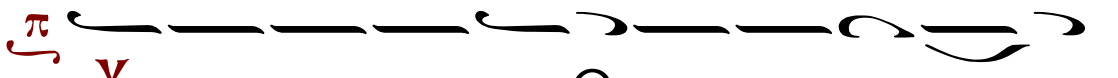

στω τω Θεω τω δι ε λον τι θα λασ σαν και


ο δη γη σαν τι τον λα ον ο ον α νη κε δου


λει ας Αι γυ πτιων ο ο τι δε ε δο ξα σται

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ γηθόμενοι,
τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον, ἐπιδημήσασαν, εἰς
βροτῶν σωτηρίαν, ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις
τιμήσωμεν.


Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Δε ευ τε πι στοι Πνευ μα τι θει ει ω γη η

θο με νοι την εξ α καρ που ση με ρον ε πι

δη μη σα σαν εις βρο των σω ω τη ρι αν α

ει παρ θε νον Κο ρην υ υ μνοις τι ι μη σω

μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας πρόξενος, μακαριότητος, τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας


Χαι αι ρε σε μνη Μη τηρ και δου λη Χρι

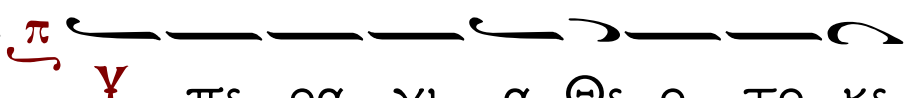
στου του Θε ου η της αρ χαι ας προ ξε νος μα

κα ρι ο τη τος των αν θρω πω ων τω γε νει
σε παν τες ε πα ξι ως υ υ μνοις δο ο ξα ζο

μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον γέφυρα, δι'
ῆς βροτοὶ ἀνάκλησιν, τῆς καταπτώσεως, τῆς εἰς
Ἄδου εὐρόντες, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις
δοξάζουσιν.


Υ πε ρα γι α Θε ο το κε

σω σον η μας


Ἡ της ζω ης τικτεται ση ημερον γε

φυ ρα δι ης βρο τοι α να κλη σιν της κα τα

πτω σε ως της εις Α δου ου ευ ρον τες Χρι
στον τον ζω ο δο την υ υ μνοις δο ο ξα ζου
σιν

Κανὼν δεύτερος.

Ὦδὴ α'.

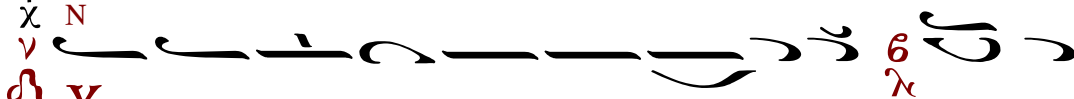
Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ἦχος λϠ Νη ϣ
Τω συν τριψαν τι πο λε ε ε μους
εν βρα χι ο νι αυ του και δι α βι βα
σαν τι τον Ι σρα ηλ εν Ε ρυ θ ρα θ α λ α σ σ η
α σω μεν αυ τω ως λυ τρω τη η μων Θε
ω ο τι δε δο ζα α σ ται (Δις)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις, εὐφραινέσθω καὶ
Δαυΐδ, ὅτι ἐκ φυλῆς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ
σπέρματος αὐτοῦ, προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος
φέρουσα τὸν Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας

^χ_ν ^N  ⁶_λ
Χορευετω πασα κτιις ευφραι
 νεσθω και Δαυιδ ^ν_λ οτι εκφυλης αυ
 του και εκ του σπερματος αυτου προηλθε
 ραβδος ^Δ_λ ανθος φερουσα τον Κυριον ⁶_λ και
 λυτρωτην του παντος ^ν_λ

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἡ Ἀγία τῶν Ἀγίων, ἐν ἁγίῳ ἱερῷ βρέφος
 ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου·
 πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ
 γεννήσει αὐτῆς.

^ν_λ **Υ**περαγια Θεοτοκε σωσον η
 μας ^ν_λ

^ν_λ **Η**αγια των Αγιων ⁶_λ εν Α

γι ω ι ε ρω ^νβρε φος α να τι θε ται +
α να τρα φη ναι εκ χει ρος Αγ γελου ^Δπαν
τες ουν πι στως συν ε ορ τα σω μεν εν τη γεν
νη η σει αυ της ^ν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Στείρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος
Θεῶ· ἤδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἀγνῆς
Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως
ἐβλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

^νΥ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας ^ν
^νΣ τει ρα α γο νος η Αν να ^Δα λλου κ α
τε κνος Θε ω ^ν η δη γαρ προ ω ρι στο εκ
γε νε ων α γνης Παρ θε νου Μη τηρ ^Δο θεν

ο της κτι σε ως ε βλα στη σε Κτι στης εν
δου ουλου μορφη

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἐ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, τὴν τὸ ἔριον
Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου προσαγαγοῦσαν,
τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης
τικτομένην σε, ὕμνοις γεραίρομεν.

Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας

Ὁ ἐ την ασπιλον α μναδα την το ε
ρι ον Χρι στω μό νην εκ κοι λι ας σου προ
σα γα γού σαν την η μων ου σι αν παν
τες εκ της Ἀ ννης τικτομενην σε υ μνοις γε

ραι αι ρο ο μεν ^ν _α

Δόξα...

Τρία ἄναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὑμνῶ, τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Δόξα ^ν _α **Τ**ρι α _α ναρχα δο ξα α ζω ⁶ _λ **Τ**ρι

⁺ **α** α γι α υ μ ν ω ^ν _α **Τ**ρι α συ να ι δι α

εν ου σι ο τη τι μι α κη ρυ τ τ ω ^Δ _α εις γαρ

εν Πα τρι Υι ω και Πνευ μα τι δο ξο λο γει

^ν _α ει ται Θε ος

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Τὶς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι τρεφόμενον; ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος Μήτηρ; Ὅντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφοτέρα, Θεογεννήτορ ἀγνή.

Καὶ νῦν... ^ν _α **Τ**ις ε ω ρ α κ ε παι δι ι ο ν ⁶ _λ

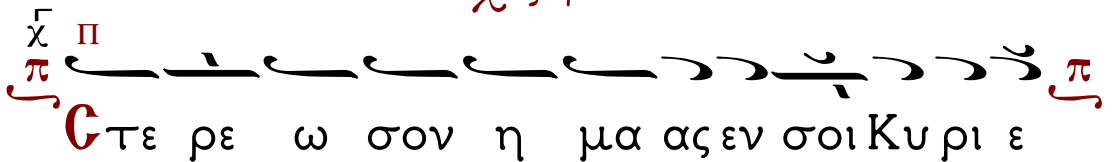
ο οὐκ εσπειρε πατηρ ^γγαλακτι τρεφο
μενον η πουτε θεαται παρθενος Μη
τηρ ^Δοντως υ περ εν νοι αν αμφοτερα Θε
ο γεννητορα γνη ^γ

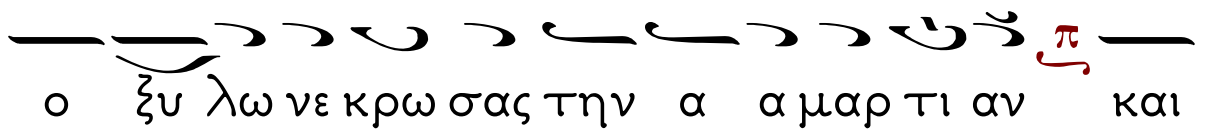
Ὡδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς.

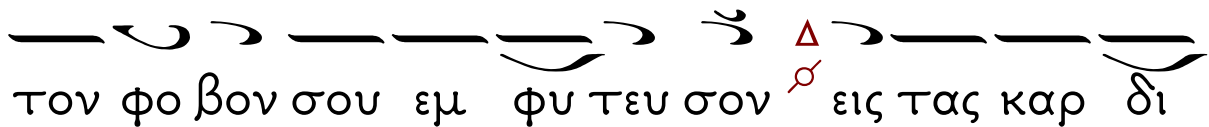
ᾠχος β'.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

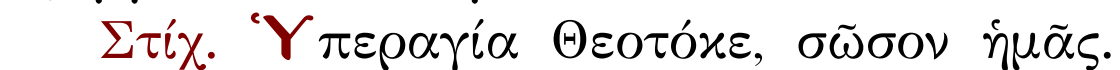
ᾠχος β'


Στερεωσον ημας εν σοι Κυρι ε


ο ξυλωνε κρωσας την ααμαρτιαν και

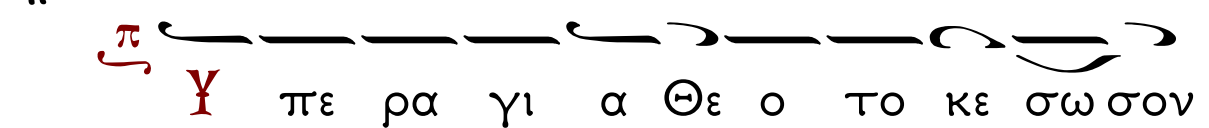

τον φοβον σου εμφυτευσον ε


εις τας καρδι

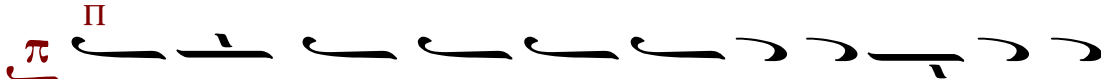

ας ημων των υμνου των σε

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν.


Υπεραγια Θεοτοκε σωσον


η μας


μεμ πτωσ τω Θε ω πο λι τεύ σα με

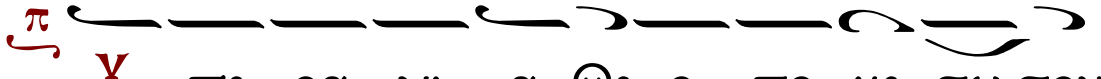
νοι την παν των ε κυ η σαν σω ω τη ρι αν

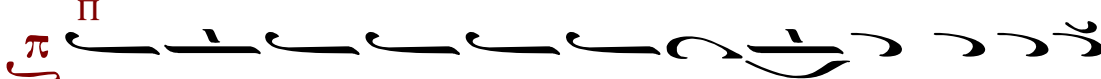
οι θε ο φρο νες γεν νη το ρες της τον Κτι

στην τε κου σης και Θε ον η μων

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ
στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδύναι
κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.


πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Ο πα σι την ζω ην πη γα ζων Κυ ρι ος

εκ στει ρας προ η γα γε τη ην Παρ θε νον

ην εισ δυ ναι κα τη ξι ω σε με τα το κον

φυ λα ζας α δι ι α φ θο ρον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἀννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον,
τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὥς Θεοτόκον
ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ
βοήθειαν.

Υπε ρα γι α Θε ο το κε σω σον

η μας

Τῆς Αν νης τον καρ πον Μα ρι αν ση με

ρον την βο τρυν κυ η σα σαν ζω ω η φο ρον

ως Θε ο το κον α νυ μνη σω μεν προ

στα σι αν τε παν των και βο ο η θει αν

Κανών δεύτερος.

Ὡδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός.

Ἦχος λ̣α̣ Νη

Ἑστε ρε ω θη η καρ δι ι α
μου εν Κυ ρι ι ω υ ψω θη κε ρας μου εν
Θε ω μου ε πλα τυν θη επ εχ θρου ους
μου το στο μα μου ευ φραν θη εν σω τη ρι ω ω
σου (Δις)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σώφρων Ἄννα·
καρπὸν γὰρ ἤνθησε παρθενίας, τὴν ἀσπόρως
τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν
Ἰησοῦν.

Ὑπε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η

μας

Ευ λο γη με νη η κοι λι ι α σου
σω φρον Αν να καρ πον γαρ ην θη σε
παρ θε νι ας την α σπο ρως τον τρο
φε ε α της κτι σε ως τε κου σαν και λυ τρω
την Ι η σουν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὖ μακαρίζει Ἀειπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ
Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ῥίζης
Ἰεσσαὶ ῥάβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν
βλαστήσασαν.

Υ πε ρα γι α Θε ο το
κε σω σον η μας

Ε μα κα ρι ζει Α ει πα αρ θε νε

πα σα κτι σις ^Δ εξ Αν νης ση με ρον +
γεν νη θει σαν ^ν την εκ ρι ζης Ι εσ σαι ρα
βδον α χραν τον το αν θος Χρι στον βλα στη
σα σαν ^ν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὲ ἄνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε,
δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἀννης
μεγαλύνει σου γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει
σήμερον.

^ν **Υ** πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας ^ν

^ν **Ε** α νω τε ραν πα σης κτι ι σε ως
Θε ο το κε ^Δ δει κνυ ων α χραν τε
ο Υι ος σου ^ν την εξ Αν νης με γα λυ νει

σου γεν νη σιν και παν τας ευ φραι νει ση με
ρον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἀγίων,
Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνωτέρα ἀνεδείχθης
τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα.

Ὑ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον η
μας

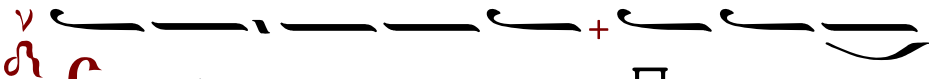
Ἀ να τρα φει σα εις τα Ἁ α γι α
των Ἀ γι ων Παρ θε νε α χραν τε

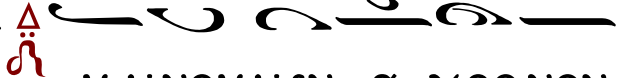
Θε ο το κε α νω τε ρα α νε δει

χθης της κτι σε ως τον Κτι στην σα ρ κι κυ η
σα σα

Δόξα...

Εὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἀναρχε τῇ οὐσίᾳ,
ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα
συναῖδιον σέβομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Δόξα 
Εε προ σκυ νου μεν Πα τερ α


αναρχε τη ου σι α 
υμνουμεν α χρονον

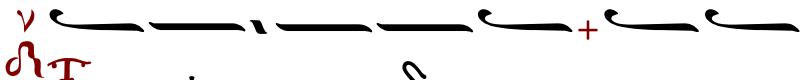

τον Υι ον σου 
και το Πνευμα συ να ι


διον σε βομεν 
ως ε να τα τρι α 
φυ υσει


Θε ον

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν
ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε,
ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη
τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Καὶ νῦν... 
Τον φω το δο την και αρ

χι ι ζωντων ανθρωπων ^Δ τε κουσα αχραν
τε Θεο το κε ^ν α νεδειχθης θη σου
ρος της ζωης ημων ^ε και πυλη του α προ
σιτου φωτος ο ο ο ο ο ος ^ν

Κάθισμα.

Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἠλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κρᾶζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνη Ἀγνῇ· Χαράν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάση τῇ οἰκουμένη.

Κοντάκιον.

Ἦχος δ'. Αὐτόμελον.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα ὄνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἁγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαράς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν .

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ προσκύνησις τῶν τιμίων ξύλων, καὶ ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Στίχοι.

Θῦμα τραπέζῃ προὔτεθι τῇ σῇ Λόγε,

Θύτης σὸς Αὐτόνομος, ἐκθανὼν λίθοις.

Αὐτόνομος δὲ λίθοις δυωκαιδεκάτῃ κατελεύσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κουρνούτου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχοι.

Κλέους καταγνοὺς τοῦ παρόντος Κουρνοῦτος,

Εἴφει τὸ μέλλον ἐμπορεύεται κλέος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Τμηθεὶς κεφαλὴν Θεόδωρος ἐκ ξίφους,

Θεοῦ μετέσχε δωρεῶν φερωνύμως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Γαλατία.

Στίχοι.

Ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι συμμίξας ἄθλους,

Ἰουλιανὸς διττὰ τὰ στέφη λάβη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μακεδονίου, Τατιανοῦ, καὶ Θεοδούλου, καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ ἐν τῷ Θασίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ὁκεανὸς
πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι.

Τὸν Ὁκεανὸν ἥλιον λαμπρὸν νόει,
Εἰς Ὁκεανὸν τὴν πυρὰν λελουμένον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι.

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.

Σταυρόν χαράξας Μωσῆς, ἐπ' εὐθείας
 ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε, τῷ Ἰσραὴλ
 πεζεύσαντι· τὴν δὲ ἐπιστρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς
 ἄρμασι, κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὐρους
 διαγράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον· διὸ Χριστῷ
 ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

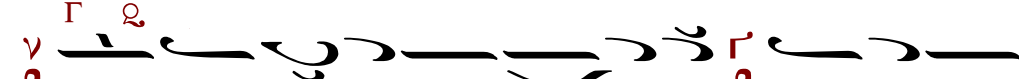
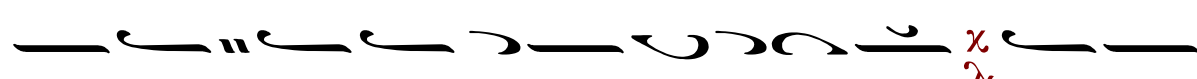
ᾠχος λδ' ᾠδὴ α' **Σ**ταυ ρον χα ρα
 ξας Μω σης επ ευ θει ας ρα βδω τὴν Ε
 ρυ θραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ σαν τι
 τὴν δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω
 τοις αρ μα σι κρο τη σας η νω σεν επ ευ ρους δι
 α γρα ψας το α η τ τη τον ο πλον δι
 ο Χρι στω α σω μεν τω Θε ω η μων

ο τι δε δο ξα σται

Ὡδὴ γ'. Ῥάβδος εἰς τύπον, τοῦ μυστηρίου, παραλαμβάνεται· τῷ βλαστῷ γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα· τῇ στειρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησίᾳ νῦν ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, ὁ α' χορός εἰς κράτος καὶ στερέωμα.

Ὡδὴ γ'.
 Ρ α β δ ο ς ε ι ς τ υ π ο ν του μ υ σ τ η ρ ι ο υ
 π α ρ α λ α μ β α ν ε τ α ι τ ω β λ α σ τ ω γ α ρ π ρ ο
 κ ρ ι ι ν ε ι τ ο ν ι ε ρ ε α τη
 σ τ ε ι ρ ε υ ρ ο σ η δ ε π ρ ω η ν Ε κ κ λ η σ ι α
 ν υ ν ε ξ η ν θ η η σ ε ξ υ υ λ ο ν Σ τ α υ ρ ο υ
 χο ρ ό ς α' ε ι ς κ ρ α τ ο ς κ α ι σ τ ε ρ ε ε ω ω μ α

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας Σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα Σου, καὶ ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα.

Ὡδὴ δ'. ^γ ^Γ ^ρ 
^δ **Ε**ι σα κη κο α Κυ ρι ε ^Γ ^δ της οι κο

νο μι ι ας σου το μυστη ρι ον ^κ ^λ κα τε

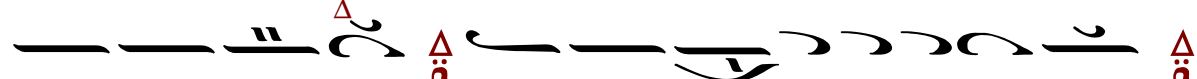
νο η σα τα ερ γα σου ^Δ ^q και ε δο ζα σα

σου την Θε ο τη τα ^Γ ^δ

Ὡδὴ ε'. ^ϕ **Ω** τρισμακάριστον Εύλον! ἐν ᾧ
ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος· δι' οὗ
πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπατήσας, τῷ ἐν σοὶ
δελεασθεῖς, Θεῷ τῷ προσπαγέντι σαρκί, τῷ
παρέχοντι, τὴν εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὡδὴ ε'. ^ϕ ^Γ ^δ ^Ν 
^δ **Ω** τρισμα κα ρι ι στον ζυ υ υ λον ^γ ^δ

εν ω ε τα α θη Χρι στος ^Δ ^δ ο Βα σι λευς

και Κυ ρι ος ^γ ^δ δι ου πε πτω κεν ο ζυ λω

α πα τη σας ^Δ ^δ τω εν σοι δε λε α σθεις ^Δ ^δ

Θε ω τω προσπαγεντισαρκι τω πα ρε χο
οντι την ει ρη νην ταις ψυχαιαις η μων

ᾠδὴ στ'. **Ν**οτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις,
παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπετάσας, τὸ
σωτήριον πάθος, προδιετύπου σαφῶς· ὅθεν
τριήμερος ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν,
ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προσπαγέντος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τριημέρῳ ἐγέρσει, τὸν
κόσμον φωτίσαντος.

ᾠδὴ στ'. **Ν**ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ
χνοις πα λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως
δι εκ πε τα σας το σω τη ρι ον πα θος προ
δι ε τυ πυ που σα φως ο ο θεν τρι η με
ρος εκ δυς την υ περ κο σμιον Α να στα α
σιν υ πε ζω γρα φη η σε του σα ρ κι

προ σπαγεν τος Χρι στου ου του Θε ου και
τρι η με ρω ε γε ερ σει τον κο ο σμον φω
τι ι σα αν τος

Ὡς ζ'. Ἐκνοον πρόσταγμα τυράννου
δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον ἀπειλῆς, καὶ
δυσφημίας θεοστυγοῦς· ὅμως Τρεῖς Παῖδας, οὐκ
ἐδειμάτωσε, θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον·
ἀλλ' ἀντηχοῦντι, δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
συνόντες ἔψαλλον· Ὁ ὑπερύμνητος, τῶν
πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ζ'. Ἐκ νο ον προ σταγ μα τυ
ραν νου δυσ σε βους λα ους ε κλο νη σε
πνε ον α πει λης και δυ σφη μι α ας θε ο
στυ γους ο μως τρεις Παι δας ουκ ε δει μα
τω ω σε θυ μος θη ρι ω δης ου ου πυρ

βρομιον ^ν αλλ αν τηχουντι δροσοβολω
 πνευμαατι ^Δ πυρι συνοντες εψαλλον ^Δ
 ουπερ υμνηητοος των Πατερων
 και ημων Θεος ευλογητος ει ^ν
 Ωδὴ η'. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ
 προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι,
 δημιουργὸν Πατέρα Θεόν· ὑμνεῖτε, τὸν
 συγκαταβάντα Λόγον, καὶ τὸ πῦρ εἰς δρόσον
 μεταποιήσαντα· καὶ ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζωὴν
 παρέχον, Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ η'. ^χ ^ν ^Δ Αἰ νο υ με ν ευ λο γου με ν ^Δ και
 προσκυνου ου με εν τον Κυ ρι ον ^ν
^ν ^Ν ^Δ Ευ λο γει τε Παι αι αι δε ς ^ν της Τρι
 αδος ι σα ρι θ μοι ⁶ ^κ Δη μι ουρ γον Πα τε ρα

Θεον υμνει ει τε τον συγ κα τα βαν τα
Λο ο γον και το πυρ εις δρο σον με τα α
ποι η σαν τα και υ πε ρυ ψου τε το
πα α σι ζω ην πα ρε χον Πνευ μα πα
να γι ον εις τους αι ω να α α ας

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός, ἐν ὕμνοις
τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ σπιχολογεῖται.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν
ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα,
ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως
σωματώσασα, εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν. (Δίς)

Ἦχος Πα

Ἡ τον προ η λι ου φω στῆ ρα τον Θε
ον ε ξα α να τει λαν τα σω μα τι κως η
μιν ε πι δη μη σαν τα εκ λα γο ο νων παρ
θε νι κων α φρα στως σω ω μα τω σα σα
ευ λο γη με νη πα να γνε σε ε Θε ο το
(Δίς)
κε με γα λυ νο μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου

βλύσας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι
χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στείρωτικῶν, καρπὸν εἰς
εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἣν
ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

π Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

π Ο τοις α πει θου ου σι λα οις εξ α
κρο το μου βλυ σας να μα τα τοις ευ πει θου
σιν ε θνε σι χα ρι ζε ται εκ λα γο ο νων
στειρω τι κων καρπον εις ευ φρο συ νη ν
η μιν σε Θε ο μη τορ α χραν τε η η ν
ε πα ξι ως με γα λυ νο μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν

ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν
ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν
αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην
γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας

Τ ην της α πο το μου αρ χαι ας α ναι
ρε τιν α α πο φα σε ως και της Προ μη το ρος
την ε πανορ θω σιν την του γε ενους της
προς Θε ον αι τι αν οι οι κει ω σε ως την
προς τον Κτι στην γε φυ ραν σε ε Θε ο το κε
με γα λυ νο μεν

Κανὼν δεῦτερος Ὁ Εἰρμὸς

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ

ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ
Θεοτόκε ἀμφότερα ὠκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι αἱ
φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Ἦχος λβ Νη

Ἀλ λο τριι ον των μη τε ε ρων η παρ θε
νι α και ξε νον ταις παρ θε ε νοις η η παι
δο ποι ι α ε πι σοι θε ο το κε αμ
φο τε ρα ω κο νο μη θε δι ο σε πασαι
αι φυ λαι της γης α παυστως μακα ρι ζο ο
μεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐπάξιον Θεομῆτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν
τόκον ἐκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ
ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθης· διὸ σε
πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως
μακαρίζομεν.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Ε πα ζι ι ον Θε ο μη η τορ τηςσης
α γνειας τον το κον ε κλη ρω ω σω δι
ε παγ γε λι ι ας τη πο τε γαρ α
κα αρ πω θε ο βλα στος καρπος ε δο της
δι ο σε πασαι αι φυ λαι τη ης γης α παυ
στως μακα ρι ζο ομεν

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ προφητεία φησὶ γάρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοί, Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Πε πλη ρω ω ται του βο ω ν το ς η
προ φη τει α φη σι γαρ Α να στη σω
σκη νην την πε πτω κυι υι αν του ι ε
ρου Δαυ ιδ εν σοι Α χραν τε προ τυ πω θει σαν
δι ης ο συμ πα ς των αν θρω πω ων χους εις
σω μα α νε πλα σθη Θε ω

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου Θεοτόκε,
δοξάζομεν τὸν δόντα καρπὸν τῇ πρώῃν στεῖρα,
καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ
παραδόξου, ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται,
Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Τα σπαρ γα α να προ σκυ νου ου μεν σου Θε
ο το κε δο ξα ζο μεν τον δον τα καρ πον
τη πρω ην στει ρα και α νοι ζαν τα μη
τραν την α γονον εκ πα ρα δο ξου ποι ει
γαρ παν τα ο σα βου λε ε ται Θε ος ω ων παν τε
ζου ου σι ι ος

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἀγνείας κάλλος, διὸ σε πάντες μακαρίζομεν, ὥς ρίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Υ πε ρα γι α Θε ο το κε σω σον
η μας
Ε βλα στη η σας νυμ φο το κε Αν να θε
ο φρον εκ μη τρας παρ ελ πι δα και εξ
ε παγ γε λι ι ας παρ θε νο φυ τον
α αν θος θε ο βλα στον α γνει ας καλ λος
δι ο σε παν τες μα κα ρι ζο ο μεν ως ρι ζαν
της ζω ης η ημων

Δόξα Πατρί...

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν
ἄναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ
Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παγκρατορίαν, δι'
ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἥδρασται, τῷ νεύματι τοῦ
κράτους αὐτῆς.


Δοξα Πατρι και Υι ω και α γι ω

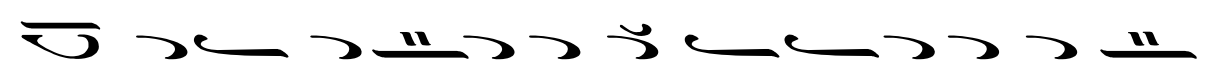

Πνευματι


Αλλοτριον τοις α νο ομοιζε στι δο


ξαζειν την α ναρχον Τρι α δα Πα τε ρα


και Υι ον τε και το Α γι ον Πνε ευ μα


την α κτιστον παγκρα το ρι αν δι ης ο


συμπασκοσμος ηδρασται τω νευματι του κρα


τους αυ της

Καὶ νῦν...

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομήτορ,
τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν
ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι·
αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω νων Αμην
Εχω ρη η σας εν γαστρι ι σου Παρ
θε νο μητορ τον ε να της Τρι α δος
Χρι στον τον Βα σι λε α ον υ μνει πα
σα κτι ι σις και τρεμου σιν οι α νω θρο νοι
αυ τον δυ σω πει παν σε βα σμι ι ε σω θη ναι
τας ψυχας η ημων

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ Καταβασίων.

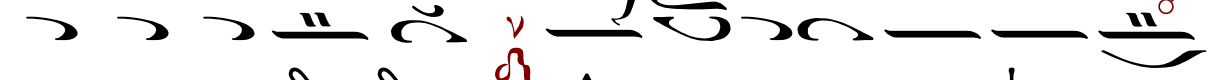
Μυστικὸς εἶ Θεοτόκε Παράδεισος,
ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ
τοῦ Σταυροῦ ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται
δένδρον. Διὸ νῦν ὑψουμένου προσκυνοῦντες
αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.


Μυ στι κος ει Θε ο το ο ο κε ε Πα

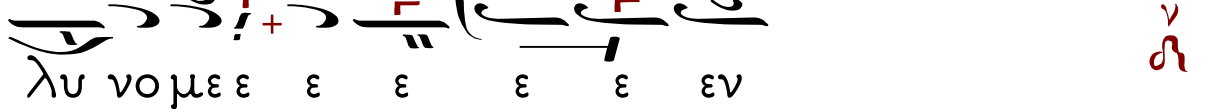

 ρα δει σος **Α** α γε ωρ γη η τως βλα


 στη σα σα Χρι στον **Α** υφ ου το του Σταυ


 ρου **Α** ζω η φο ρον εν γη **Α** πε φυ του


 ουρ γη ται δεν δρον **Α** Δι ου νυν υ ψου με


 νου **Α** προ σκυ νου ουν τες αυ τον **Α** σε ε με γα


 λυ νο με ε ε ε ε ε εν

Ἐξαποστειλάρια.

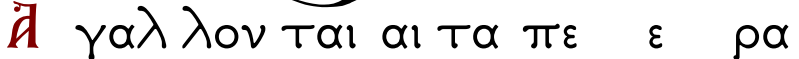
Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης
σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυῆτορ
Μαρία, καὶ ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ᾗ καὶ τῶν
φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας, τῆς
ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς Προμήτορος Εὐας, τὴν
ἐν τῷ τίκτειν κατάραν.

Ἐξαποστειλάρια τῆς ἐορτῆς.

Ἦχος β'.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἦχος  Δι'  
 ἀ γ α λ λ ο ν τ α ι α ι τ α π ε ε ρ α

τ α τ η ς ο ι κ ο υ μ ε ε ν η ς σ η η μ ε ρ ο ν ἐ ν

τ η γ ε ν ν η σ ε ι ε ι σ ο υ Κ ο ο ο ρ η Θ ε ο

κ υ η τ ο ο ρ Μ α ρ ι ι α κ α ι α π ε ι ρ ο γ α

α μ ε ν υ υ μ φ η ἐ ν η κ α ι τ ω ω ν φ υ σ α ἀ ν

τ ω ν σ ε τ ο λ υ π η ρ ο ο ν δι ε ε λ υ σ α ς


 της α τε κνι ι ας ο ο νειδος και της

 Προ μη το ο ρος Ε ευ ας την εν τω τι

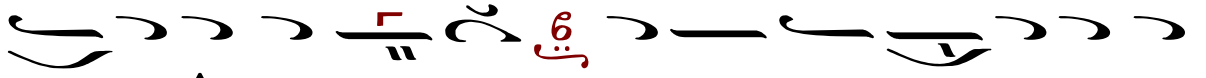
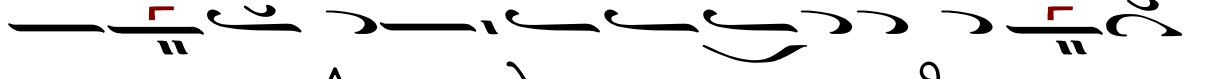
 κτειειν κατα α ραν

Ἔτερον ὅμοιον.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐὰ μεγαλύνθητι,
 Προφῆται σὺν Ἀποστόλοις, χορεύσατε καὶ
 Δικαίοις, κοινὴ χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε
 καὶ ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον,
 Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἴαννης, γεννᾶται ἡ Θεοτόκος.

Ἔτερον ὅμοιον. 
 Ἀ δαμα να ακαι νι ι σθη τι

 και Ευ α με ε γαλυ υν θη τι Προ φη ται

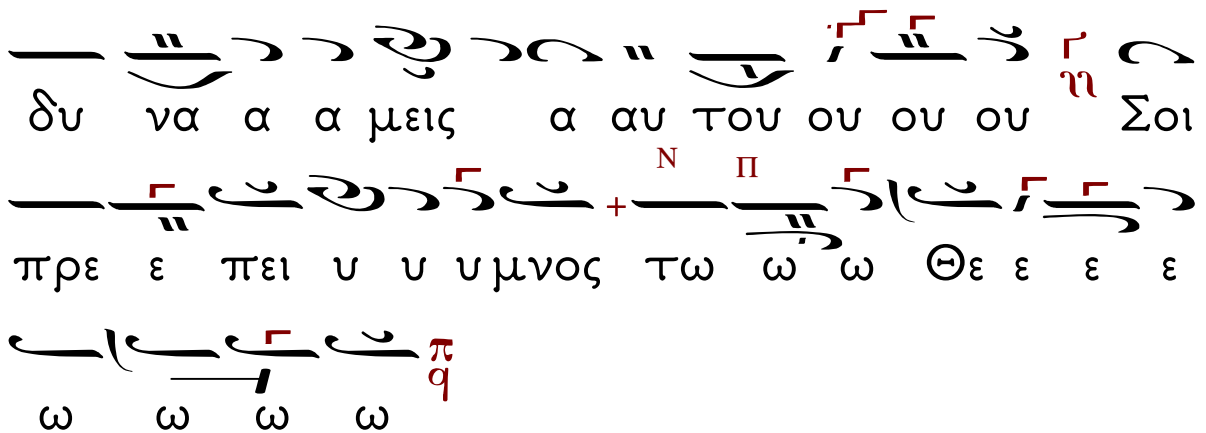
 συν Α απο στο ο ο λοις χο ρευ σα τε

 και αι Δι και αι οις κοι νη χα ρα ε εν τω

 κο ο σμω Α γ γε λων τε και αι αν θρω ω πων

ἐκ τῶν δι και αἰ ὧν ση ἡ με ρον ἰ
ὦ α κειμ και τῆς Α αν νῆς γεν να ται
ἡ Θε ε ο το ο κο ος

Εἰς τοὺς αἶνους.

ᾠχος 4 Πα

Πα α α σα πνο ο η η αι αι αι νε ε
σα α α τω ω το ον Κυ υ υ ρι ι ι ι
ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ τω ω ω
ων ου ρα α νω ω ω ων αι νει ει ει τε
ε α αυ το ο ον εν τοι οι οις υ ψι
ι ι ι στοις Σοι πρε ε πει υ υ υ μνος τω
ω ω ω Θε ε ε ω ω
Αι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι
Α αγ γε ε λοι οι οι α α α αυ του αι
νει ει ει ει τε α α αυ τον πα σαι αι



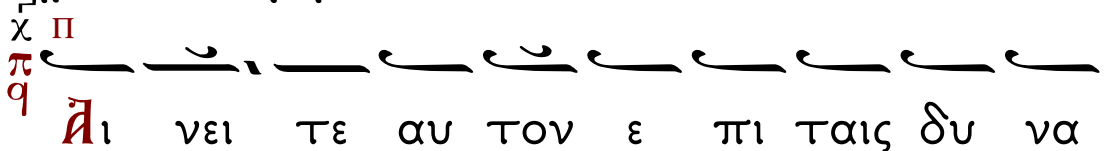
Εἶτα ψάλλομεν Σπικηρὰ Προσόμοια γ'
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Ἀἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στεῖρας τίκτεται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.



στει αἰς αὐτοῦ αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ
το πλῆθος τῆς μεγαλῶσυνης αὐτοῦ
Π^Η του παράδοξου θαυμάτος ἡ πη
γη ἡ τῆς ζωῆς ἐκ τῆς στεῖρας τικτεται ἡ
χαρις καρπογονεῖν λαμπρῶς ἀπαρχεται
Εὐφραίνει νοῦ ἡ ἀκείμ^Η τῆς Θεοτοκου
γεννητῶρ γενομένος οὐκ ἐστὶν ἄλλος
ὡς σὺ τῶν γηγενῶν γεννητῶρων θεο^Η λη
πτε ἡ γὰρ θεοδόχος Κορη^Η του Θε^Η
ου το σκηνωμα^Η το παναγιον ο ορος
δι^Η α σου ἡμιν δεδω^Η ῶρηται^Η

Στίχ. **Λ**ίνεϊτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ πηγὴ τῆς
ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτεται, ἡ χάρις
καρπογονεῖν, λαμπρῶς ἀπάρχεται. Εὐφραίνου
Ἰωακείμ, τῆς Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος,
οὐκ ἔστιν ἄλλος ὡς σύ, τῶν γηγενῶν
γεννητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος Κόρη,
τοῦ Θεοῦ τὸ σκήνωμα, τὸ πανάγιον ὄρος, διὰ
σοῦ ἡμῖν δεδώρηται.

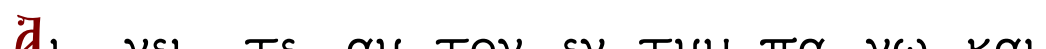
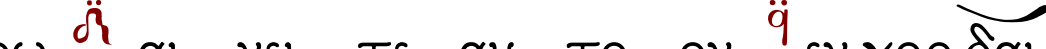
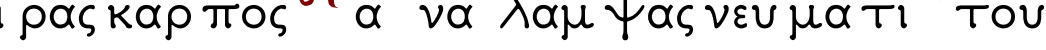
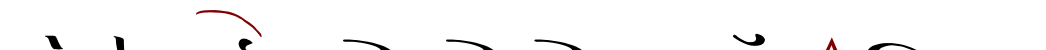
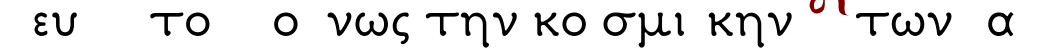
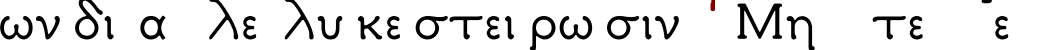
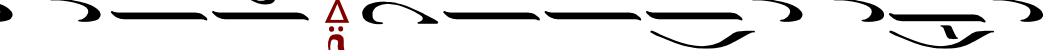
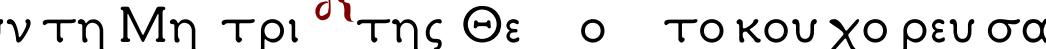
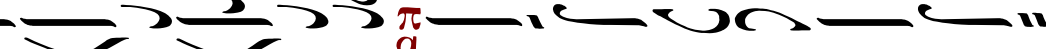
^{χ̣ Π}
^{π̣ ρ} **Λ**₁ νει τε αυ τον εν η χω σαλ πιγ
γος ^Δ₁ αι νει τε αυ τον ^{χ̣}₁ εν ψαλ τη ρι ω και
κι θα α ρα ^Δ₁

^Δ₁ ^Π
^Δ₁ **Ω** του πα ρα δο ξου θ αυ μα τος ^Δ₁ η πη
γη η της ζω ης ^Δ₁ εκ της στει ρας τι κτε ται ^{π̣ ρ}₁ η
χα ρις καρ πο γο νειν ^Δ₁ λαμ πρως α πα ρ χε ται ^{π̣ ρ}₁

Εὐ φραι αἰ νου ἰ ω α κειμ^Δ της Θε ο το κου
γεν νη τω ρ γε νο με νος οὐκ ε ε στιν αλ λος
ως συ^Δ των γη γε νων γεν νη το ρων θε ο λη
πτε^π η γαρ θε ο δο χος Κο ο ρη^Δ του Θε
ου το σκη νω μα^π το πα να γι ον ο ο ρος
^Δ δι α σου ημιν δε δω ω ρη η ται^π

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ψ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ ἐκ στείρας
καρπός, ἀναλάμπας νεύματι, τοῦ πάντων
Δημιουργοῦ, καὶ παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν
κοσμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε στείρωσιν.
Μητέρες σὺν τῇ Μητρί, τῆς Θεοτόκου χορεύσατε
κράζουσαι· Κεχαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ
Κύριος, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα
ἔλεος.

ἄ ^π _q                                     

Αἰ νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω  αι νει τε αυ το ον  εν χορ δαι
  +                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               

αις και ορ γα α νω                                                            

— υ ρ λ μ Δ ρ — ρ ρ ρ ρ π
λαμ προν δο χει ει ον Δ α πο σ τι λ β ο ν χα ρ ι τι π
— υ ρ ρ ρ — Δ ρ ρ ρ ρ ρ π
η Αν να η ευ κ λε ης Δ φα νει σα τε το κε π την
— ρ ρ ρ ρ — Δ ρ — ρ ρ ρ
προ ο βο λ ο ν α λ η θ ω ς Δ της πα ρ θ ε νι ας το
— ρ ρ ρ ρ ρ π — ρ ρ ρ ρ ρ
θ ει ο ν α παν θι σ μα π την πα α σ αις πα ρ θ ε νι
— Δ ρ — ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ
καις Δ και πα ρ θ ε νι ας πο θ ου σ αις το χα ρ ι σ μα
π — — — υ ρ ρ ρ ρ Δ ρ — ρ
το της πα ρ θ ε νι ας κα α λ λ ο ς Δ ε μ φα ν ω ς
— ρ ρ ρ ρ π — ρ ρ ρ ρ — Δ
β ρ α β ευ ου σαν π και πα ρ ε χ ου σαν πα α σ ι Δ
— ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ ρ π
τοις πι σ τοις το με γ α ε ε λε ε ο ς π

καὶ ἡ κατὰ ἀνάτολᾱς πύλη
ἀποδοκῶν ἡ θείᾳ προ
σμενείῃ τὴν εἰσιεῖσο οὐδὸν
τοῦ
ἰερεὺς τοῦ μεγαλαλ
μοῦ ὀνηκαίμονος εἰσαγγούσα
ἀχρίστον εἰς τὴν οἰκουμένην
προσωτηρίαν ὁ β' χορός
των ψυχῶν
ων ἡ ἡμῶν

μο νο γε νες ^Δ Ι η σου Χρι στε ε και Α

γι ον Πνευ μα ^π

^π ^Π **Κ**υ υ ρι ε ο Θε ος ^Δ ο α μνος του

Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ^Δ ο αι ρων την

α μαρ τι ι αν του κο σμου ^π ε λε η σον

η μας ο αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου ^π

^π **Π**ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ^Δ ο κα

θη με νος εν δε ξι α α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

^π **Ο** τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο

νοϛ Κυ ρι οϛ  Ι η ρουϛ Χρι ρτοϛ ειϛ δο

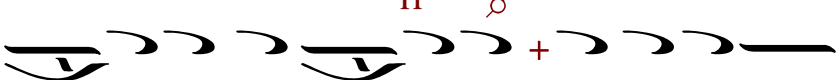
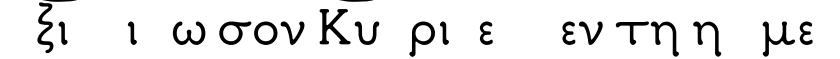
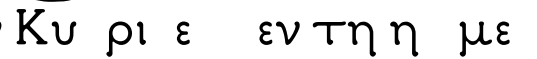
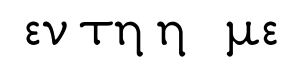
ξαν Θε ου Πατροϛ αμην 

 ^Π 
Καθ ε καϛτηνη με ραν ευ λο γη ρω

 ^Δ 
ϛε  και αι νε ρω το ο νομα ρου ειϛ τον αι

 
ω να  και ειϛ τον αι ω να του αι

 
ωνοϛ 

 ^Δ 
Κα τα ^ο  ^Π  ^ο 
Κα τα     
ζι ι ω ρον Κυ ρι ε εν τη η με


ρα τα αυ τη α να μα ρ τη του ϛ φυ λα χθη

 
ναι η μαϛ 

 ^Π 
Ευ λο γη τοϛ ει Κυ ρι ε ο Θε οϛ


των Πα τε ρων η μων  και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι

ω νας α μην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ η λ πι ι σα α μεν ε πι

σε

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξο ον με τα δι και ω μα τας σου (τρίς)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω ει πα

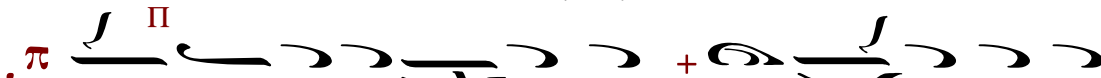
Κυ ρι ε ε λε η σον με ι α σαι την

ψυ χην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα
ζο ον με του ποι ει ν το θε λη η μα α σου
ο τι συ ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω
φω τισου ο ψο με θα φως
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
νω σκου σι σε ε ἄ γι ος ο Θε ο ος Ἀ γι
ος ι σχυ ρος Ἀ γι ος Ἀ θά να τος ε λε η
τρίς
σον η μας
Ἀ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Ἀ γι ω
Πνευ μα τι


 και νυ υ υν και α ει και εις τους


 αι ω νας των αι ω νων α μην


 α γι ος α θα να τος ε λε η σον η


 μας


 Ἀσματικόν.


 α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο

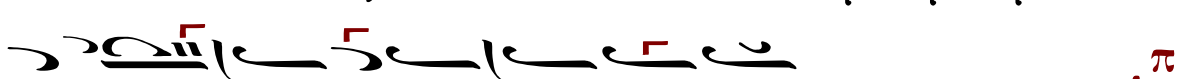

 ος


 α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο


 ος


 α γι ο ος Α θα α α α να


 α α α α τος ε ε λε ε ε η η η σο


 ον η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος δ'.

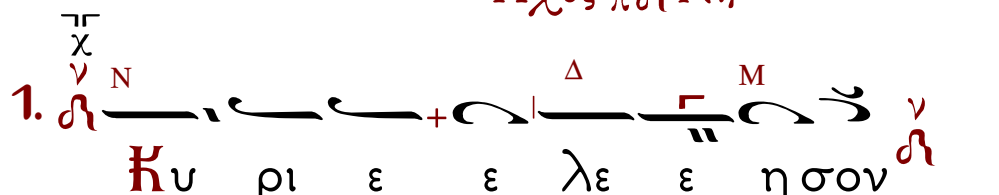
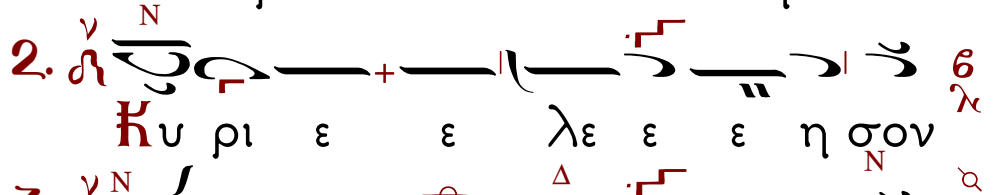
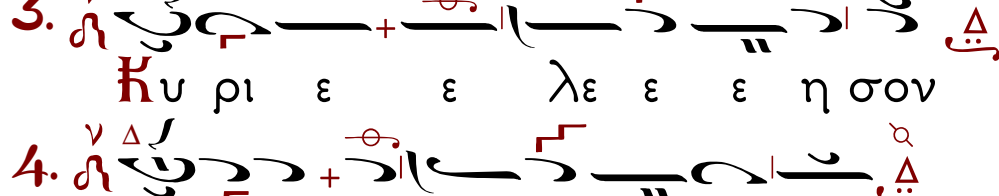
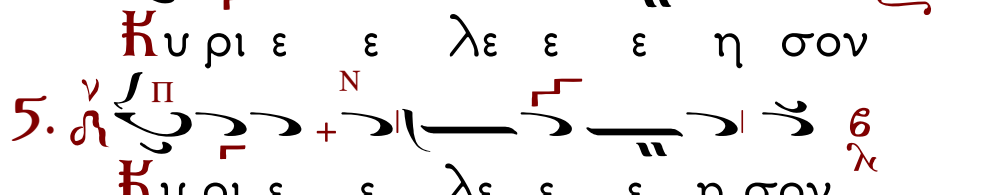
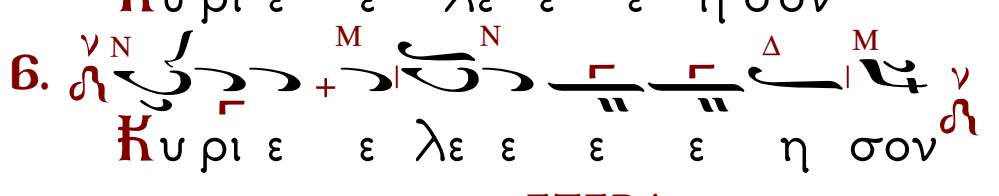
Ὦχος Δι

Ἦ γέννησίς σου Θεοτόκε χαράν ἐ
μήνυσέ παση τῇ οἰκουμενῇ ἐκ σου
γάρ ἀνέτειλεν ὁ ἡλιὸς τῆς δικαιοσύνης
ὁ σὺν ἡμῖν Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ λύσας
τὴν κατὰ τὴν ἐξουσίαν τοῦ λόγου γέννησάν
κατὰ τὴν γῆσιν τὸν θάνατον ἔδωκεν ἡμῖν
τοῦ ζῆναι τὴν αἰώνιον ζωὴν ὁ
ὢν

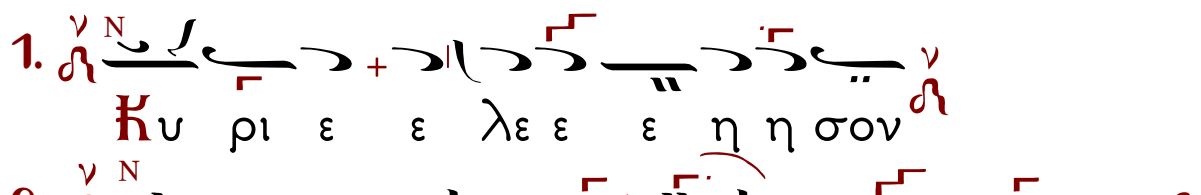
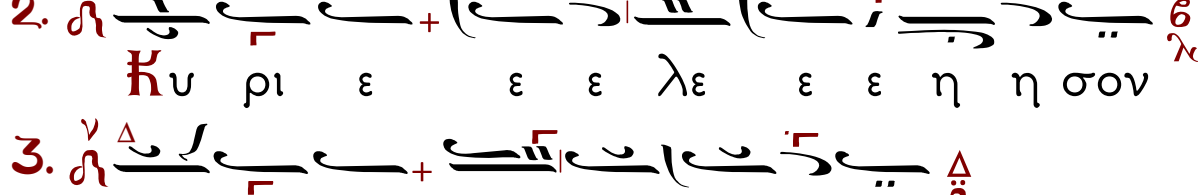
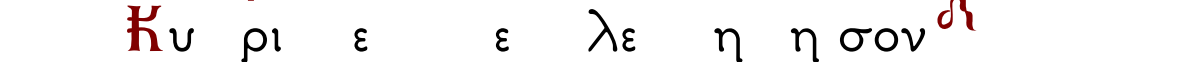
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ἦχος λ' α' Νη

1. 
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. 
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. 
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. 
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. 
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. 
 Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ.

1. 
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. 
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. 
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

Ἀντίφωνον α'.

Ἦχος  Δι


Α μη η ην

Σπλχ. 
Μνησθη τι Κυ ρι ε του Δαυ ιδ


 και πα σης της πρα ο τη τος αυ του

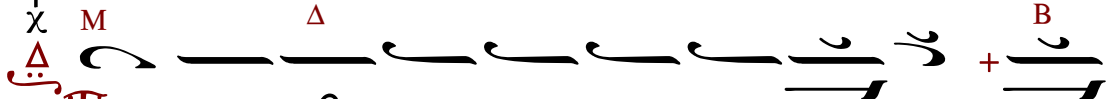

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω


 τερ σω σον η μας

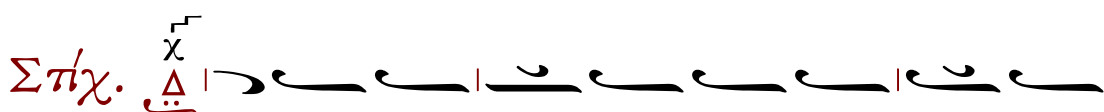
Σπλχ. 
Ι δου η κου σα μεν αυ την εν


 Ευ φρα θα ευ ρο μεν αυ την εν τοις πε


 δι ρις του δρυ μου


Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω


 τερ σω σον η μας

Σπχ. 
 Δε δοξα σμε να ε λα λη θη
 πε ρι σου η πο λισ του Θε ου
 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
 τερ σω σον η μας

Σπχ. 
 Ο Θε ος εν με σω αυ της και
 ου σα λευ θη σε ται
 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
 τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...


 ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
 τερ σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον β'.

^πχ^Μ
^Δ ^Δ
Α μη η ην
 Σπ^χχ. ^Δ ^Δ
Ω μο σε Κυ ρι ος τω Δαυ ιδ
^χ
 α λη θει αν και ου μη α θε τη σει αυ
^Δ
 την
^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
^Β **Ω** σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
^Μ +
 Α γι ι ι οis θ αυ μα στος ψαλ λον τας σοι
^Γ ^Δ
 αλ λη λου^ι α
 Σπ^χχ. ^Δ ^Δ
Ε κ καρ που της κοι λι ας σου θη
 + ^Δ
 σο μαι ε πι του θρο νου σου
^χ ^Δ ^Γ ^Δ ^Γ
Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

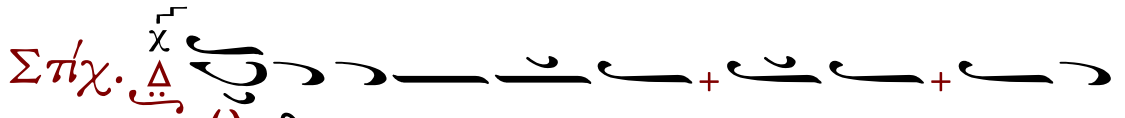
ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
 Α γι ι ι ο ις θαυ μα στος ψαλ λον τας σοι
 αλ λη λου ι α
 Ὁ ζα Πα τρι και Υι ω και α γι
 ω Πνευ μα τι
 και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ω νων α μην
 Ὁ μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
 και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
 τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι

εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει παρ
θε νου Μα ρι ας α τρε επτω σε ναν θρω
πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος
θα να α τω ω θα να τον πα τη σας ει εις
ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ξα ζο
ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ μα
τι σω σον η μα α ας

Τὸ γ' ἀντίφωνον.

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος δ'.

Ὦχος ᾠδῆς Δι

Σπ'χ. 
ὦ δεκα τοι κη σω ο τι η ρε


τι σαμην αυ την 

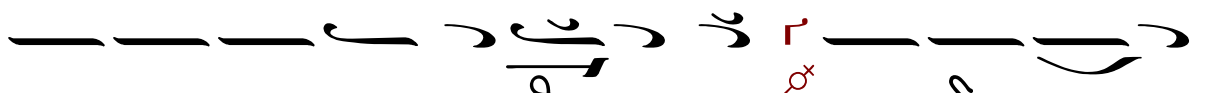

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε


μη νυ σε πα ση τη οικου με ε νη εκ σου


γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και

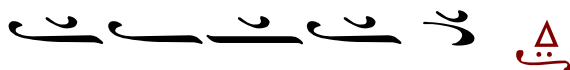

ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ σας


την κα τα ραν ε δω κεν την ευ λο γι αν και


κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα

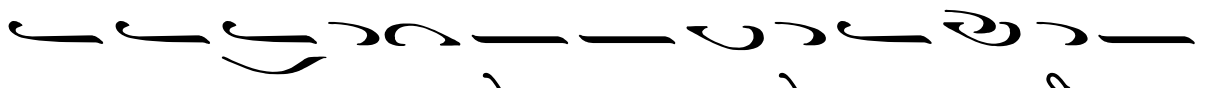

το η μιν ζω ην τη ναι ω νι ον 

Σπ̣χ̣. 
Η γι α σε το σκη νω μα αυ


του ο Υ ψιστος

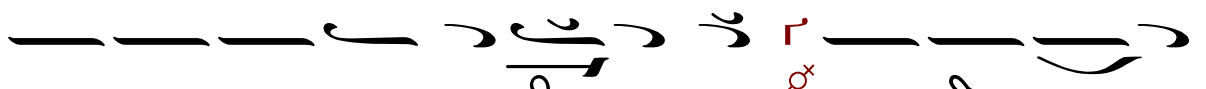

Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε


μη νυ σε πα ση τη οικου με ε νη εκ σου


γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και


ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ σας


την κα τα ραν ε δω κεν την ευ λο γι αν και


κα τα ρ γη σας τον θ̣α να τον ε δω ρη σα


το η μιν ζω ην την αι ω νι ον

Στ̣ίχ̣. 
Α γι ος ο να ος σου θ̣αυ μα


στος εν δι και ο συ νη

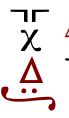
Δ
Α
Η γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε
μη νυ σε πα ση τη οικου με ε νη εκ σου
γα ρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και
ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ σας
την κα τα ραν ε δω κεν την ευ λο γι αν και
κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα
το η μιν ζω ην την αι ω ω νι ο ο
ον

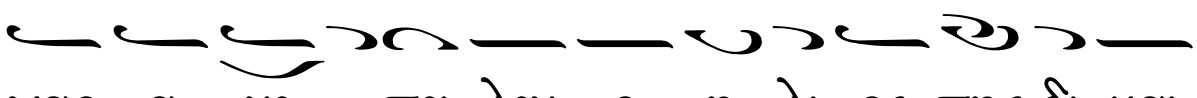
Εἰσοδικόν

Δε εὐ τε προ σκυ νη σω μεν και προ ο
σπε ε σω ω με εν Χρι στω ω ω ω
σω ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
α γι ι ι ο ις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψα λλον τας σοι αλ λη λου ου ι α

Ἀπολυτίκιον. Ὦχος δ'.

Ὦχος ᾠδῆς Δι

 **Η** γεν νη σις σου Θε ο το κε χα ραν ε

μη νυ σε πα ση τη οικου με ε νη εκ σου

γαρ α νε τει λεν ο η λι ος της δι και

ο συ νης Χρι στος ο Θε ος η μων και λυ σας

την κα τα ραν ε δω κεν την ευ λο γι αν και

κα τα ρ γη σας τον θα να τον ε δω ρη σα

το η μιν ζω ην τη ναι ω νι ον

**ΑΠΟCΤΟΛΗΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩCΜΑ
ΓΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩCΕΩC.**

Προκείμενον. ᾠχος γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειῖρας.

Πρὸς Κορινθίους Α' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα. **2:6-9**

Δελφοί, σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις, σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν Θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ Θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν, ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· ἀλλὰ καθὼς γέγραπται, Ἅ ὀφθαλμὸς οὐκ οἶδε καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν.

Δλληλούϊα. (γ') ᾠχος πλ. α'.

Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας· Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

Μέλος Γεωργίου Χουρμουζίου, Χαρτοφύλακος
Ἦχος πλὴ Νη.

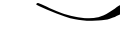
Ἄλ λο ο ο ο τρι ι ι ο ο ο
ον των μη τε ε ε ε ε ε ρω ων η πα
αρ θε ε νι ι ι ι α και αι ζε ε
ε ε ε ε νο ον ταις παρ θε ε νοι οις η
παι αι δο ποι οι οι ι ι ι ι ι α ε
πι σοι οι οι οι Θε ο ο το ο ο κε ε
αμ φο τε ε ρα α ω κο ο νο ο μη η
η η η θη δι ο σε πα α α α σαι αι
αι φυ λαι αι τη ης γη ης α πα αυ στως
μα κα ρι ι ζο ο με ε ε εν

Κοινωνικόν.

Ἰηχος 4 Πα

π
 χ
 π
 q

Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ α ι και τ ο ο ν ο μ α α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ ε π ι κ α λ ε ε ε σ ο ο ο ο
 μ α ι Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α
 α α α

Σπίχος. π_q  +     
 Ε πι στευ σα δι ο ε λα α
   +      π_q
 λη σα  ε γω δε ε ταπεινω θην σφοδρα
 Π         π_q
 Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
   π_q  +    
 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
       
 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α

α α α

Σπίχος. Π
τι αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω πε ρι πα αν των ων αν τα πε δω κε

μοι

Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαί Αλ λη λου ού ου ι ι ι ι α

α α α

Σπίχος. Π
τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος +

του λα ου α αυ του ^π₉

^Π ^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ ^π₉

υ ρι ι ου ^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π₉ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

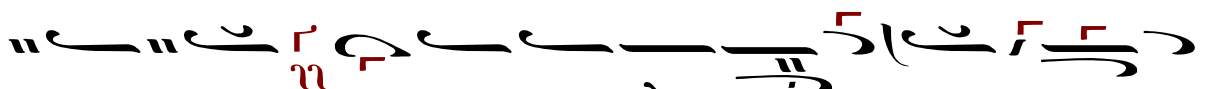
α α α ^π₉

Σπύχος. ^π₉ ^Ω Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π₉ ε

γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

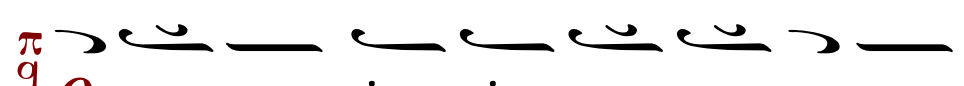
σκη ης σου ^π₉ δι ερ ρη ζας τους δε σμούς μου ^π₉

^Π ^π₉ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη


 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

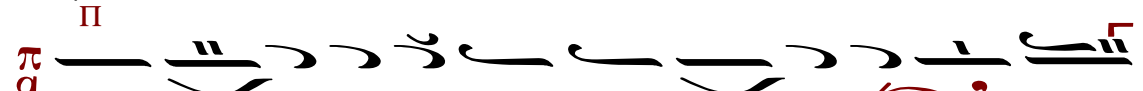
 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

 α α α

Σπῖχος. 
 Ε πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε


 Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α π_q

Στίχος. π_q **Ε** λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος π_q και ο Θε ος η μωων ε λε

ει π_q

π_q **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι π_q Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α π_q

Στίχος. π_q **Ε** υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου π_q εν χω ρα ζωωντων π_q

μα^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π₉

Σπῖχος. ^π₉ Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
πο δω σω^π₉ ε ναν τι ον παντος του λα ου
αυ του^π₉ εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου^π₉ εν
με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ^π₉

^π₉ Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη
η ψο ο ο μαι και το ο νο μα α Κυ
υ ρι ι ου^π₉ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
μα^π₉ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
α α α^π₉

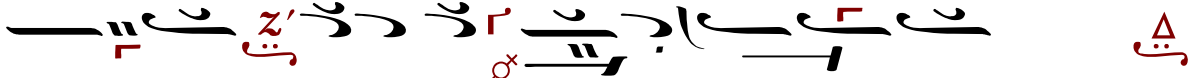
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ἦχος  Δι

 
Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν εἰ

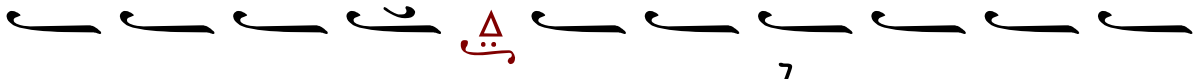
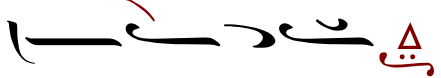
βομεεν Πνευμα εἰ που ρα αἰνιον εὐρομεν

πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι

αδα προσκυνοῦ οὐ οὐ οὐν τες αὐτῇ γαρ

ἡ ἡμας εσωσε  ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί.

Ἦχος  Δι

 
Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀφесιν

αμαρτιων και εἰς ζωην την αι

ω ω νι ον

Πληρω θη τω το στομα ημων
αι νε σε ως σου Κυρι ε ο πως υ μνη
σωμεν την δο ο ζαν σου ο τι η ζι ω
σας η μας των α γι ων σου με τα σχειν
μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας
εν τω σω α γι α σμω ο λην την η
με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
λου ου ι α α α

Εἴη τὸ ὄνομα.

Ἦχος  Δι

 ^M
 ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ  ^Δ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ πατρὸς Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.